

Misiunea Creștină Richard Wurmbrand
(numită anterior Asociația Creștină Sabina Wurmbrand)
Căsuța Poștală 12, OP 74
București, 062580, România
Email: apel@misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro ;
Pagina Web: misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro

Ajutăm orfani și creștini în vârstă (mulți cu vârste peste 80, 90 de ani) care au fost închiși pentru credință în actuale și foste țări comuniste

Late Reverend Richard Wurmbrand with wife, Sabina

MAI 2020

“Căci este vădit că Domnul nostru a ieșit din Iuda, seminție despre care Moise n-a zis nimic cu privire la preoție.”

(Evrei 7:14)

Pastorul Richard Wurmbrand a suferit 14 ani în închisorile comuniste din România. Soția sa, Sabina, a fost deasemeni închisă pentru credința sa în Hristos aproape trei ani, în unele din aceleași închisori.

Dintr-o meditație biblică nepublicată a pastorului Richard Wurmbrand:

Cine Sunt Preoți Adeverați?

Prea multe vești deprimante ajung zilnic la urechile tuturor: foamete, opresiune, epidemii în întreaga lume. Nici liderii politici, nici cei ai bisericii nu pot face față numeroaselor crize. Scopul a ceea ce scriu nu este să aduc mai multă umbră în inimile voastre. Niciunul dintre noi nu este un conducător mondial. Nu putem face ca situația omenirii să fie alta decât ceea ce este ea și nici nu este chemarea noastră aceasta. Totuși, fiecare dintre noi poate face câteva lucruri utile, pozitive. Putem contribui cu o rugăciune, un cuvânt bun, un gând iubitor, o faptă generoasă pentru a face lumea mai însoțită.

Există două extreme în lupta spirituală în care toți suntem implicați. Într-o extremă, există o preoție satanică care a preluat puterea sub comunism promovând ideile lui Karl Marx. China roșie, cu o populație de 1,3 miliarde, este doar una dintre multe țări în care ideile teroriste ale lui Karl Marx au fost puse în aplicare. Această preoție domnește cu teroare. În cartea mea "A fost KARL MARX UN SATANIST?" Am arătat că Marx, întemeietorul comunismului modern era un mare preot al sectei sataniste, al cărui obiectiv declarat era să intre în prăpastia eternă, atrăgând întreaga omenire după el și batjocorind-o pe măsură ce reușea aceasta. El a scris că idealul său este de a avea un tron construit pe groază umană. Și-a văzut dorința îndeplinită.

Comuniștii nu numai că stăpânesc trupurile oamenilor, dar le stăpânesc și mintea. Multe sute de milioane de scrieri ale lui MAO au apărut în chineză, în timp ce creștinii din Lumea Liberă ar considera un mare succes să introducă în secret câteva sute de Biblii în această uriașă națiune. Nici VATICANUL, nici CONSILIUL MONDIAL AL BISERICILOR, nici numeroasele convenții fundamentaliste sau carismatice nu au avut vreodată o rugăciune pentru acești oameni la întâlnirile lor. Între timp, comuniștii reușesc să răspândească otrava satanică și ura față de Dumnezeu pe care chiar și MAO Îl ura. În multe clase de îndoctrinare atee din Uniunea Sovietică, elevii din clasele a 4-a până la a 6-a erau numiți „Micii diavoli”, în timp ce elevii de a 7-a erau numiți oficial, „Slujitori ai Diavolului!”. Într-o altă școală, elevii de a VIII-a poartă numele „Copiii credincioși ai Diavolului” și așa mai departe. La întâlnirile lor, copiii erau îmbrăcați ca diavoli cu coarne și cozi. Fiica dictatorului sovietic STALIN, SVETLANA ALLILUYEVA, care nu a aflat niciodată despre adâncurile lui Satan, a scris: „BERIA (ministrul sovietic al Afacerilor Interne) a fost legat de familia noastră cu o legătură DIAVOLEASCĂ,, BERIA a fost un DEMON înfricoșător, blestemat” ; „Un DEMON îngrozitor a pus stăpânire pe sufletul tatălui meu”; "El considera bunătatea și iubirea iertătoare ca fiind mai rea decât cea mai mare crimă." (citată din „Douăzeci de scrisori către un prieten”, Doubleday) O astfel de preoție satanică stăpânește peste mai mult de jumătate din omenire și comandă acte teroriste în multe țări ale lumii libere.

La cealaltă extremă sunt preoții lui Dumnezeu. Există multe discuții teologice despre preoție. Trebuie să aibă succesiune apostolică? Unde s-a păstrat, în biserici catolice sau în biserici ortodoxe? Sunt valabile hirotonirile preoților trădători din țările comuniste, care sunt ținta bătăii de joc a comuniștilor? Cei care l-au ajutat pe episcop la hirotonirea mea au dat ulterior declarații acuzatoare împotriva mea, comuniștilor. M-a consacrat punerea lor de mâini? Ce diferență este dacă un episcop care neagă dumnezeirea lui Hristos și inspirația Bibliei ordonează un bărbat sau o femeie? În ambele cazuri cred că, cel mai bun lucru de făcut după ce ai fost hirotonit de un astfel de bărbat, este să vă spălați capul. Este potrivită ordinarea care se face în bisericile libere, de către un credincios renăscut în Hristos? Dacă da, de care biserică liberă? În Israel a existat o preoție legitimă căreia îi aparțineau prin naștere toți urmașii lui Aaron. Fiecare teolog și toată lumea învățată în legea lui Moise ar fi râs de afirmația că Iisus din Nazaret ar fi putut fi preot. El nu era descendent al lui Aaron și nici al leviților, singurii care aveau dreptul la această meserie. Dar Iisus este preot „ pus nu prin legea unei porunci pământești, ci prin puterea unei vieți nepieritoare.” (Evrei 7:16) Hoțul penitent de pe Golgota a devenit spontan preot și a învățat Cuvântul lui Dumnezeu, în timp ce preoții legitimi l-au batjocorit pe Cel Răstignit. Acum, de asemenea, există oameni cu inimi preoțești în rândul clerului și laicilor din toate cultele. Vrajmașii lui Hristos nu știu că pentru inimile preoților este o mare bucurie să suferi pentru cauza Împărăției. Astfel de inimi preoțești există în țările comuniste, dar am cunoscut sfinți, îmbrăcați în alb strălucitor și în lumea liberă. Ei au necazurile și dușmanii lor, dar rămân neînfricați, statornici și iubitori. Învățați de la Iisus, cel mai mare preot. „Sunteți o preoție împărătească”. (I Petru 2: 9)

Închisoarea comunistă Jilava.
Intrarea spre celulele subterane.

Celula cu paturi suprapuse, fără saltele, pe care deținuții erau obligați să doarmă. Soba, doar de decor, niciodată încălzită în nopțile geroase de iarnă

Fotografie a pastorului Richard Wurmbrand în timpul detenției la Jilava

“Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păstrăm neîntinați de lume.” (Epistola Apostolului Iacov 1:27)

Câteva fotografii de creștini închiși pentru credință, ajutați cu darurile voastre
Citiți mărturiile lor la <http://misiuneacrestinarichardwurmbbrand.ro> (coloana a treia)

Victor Kuzmici

a suferit 11 ani de închisoare, în fosta Uniune Sovietică pentru activitatea sa creștină în biserica subterană baptistă. Soția sa, Liubovi, a continuat lucrarea creștină clandestină, rămânând ascunsă timp de 5 ani. Citiți mărturia lor în buletinul din 4/2017.

Iudințeva Olga

a fost condamnată la 2 ani de închisoare comunistă pentru adunarea de materiale, mărturii, nume și fotografii de creștini care erau închiși și familiile lor. Citiți mărturia sa în buletinul din 5/2017.

Iacovo Georgi Skorniakov

A suferit 13 ani de închisoare comunistă, fiind condamnat de 3 ori pentru activitatea lui creștină ca pastor. A refuzat să devină informator KGB. Citiți mărturia văduvei lui în buletinul din 5/2017.

Eugen Blăjuț

A fost condamnat în România comunistă la patru ani de închisoare pentru mărturia lui creștină curajoasă. A continuat lucrarea creștină ilegală imediat ce a fost eliberat dintr-unul din cele mai rele lagăre comuniste. Citiți mărturia lui în buletinul din 5/2017.

Creștini ajutați cu darurile voastre

Cinci Ani de Închisoare Comunistă pentru Mărturia Creștină a Unui Prezbiter de Biserică

Vera Klimošenko ne-a scris: „Dragă frate Mihai (Wurmbbrand): Te salut cu dragostea Domnului nostru Iisus Hristos. Harul, mila și pacea să fie asupra voastră de la Dumnezeu Tatăl și Hristos Iisus Domnul nostru! Sunt soția lui Klimošenko Nikolai Stepanovici (acum decedat), Vera Gavrilovna. Am primit o scrisoare de la tine. Când soțul meu a fost încarcerat, din 1980 până în 1988, am primit scrisori și colete din diferite țări, inclusiv din Statele Unite, pentru care am mulțumit întotdeauna Domnului. Poate că ajutorul a venit din misiunea dvs., nu pot spune cu siguranță. (“Misiunea pe care am condus-o la acea vreme, numită Iisus în Lumea comunistă, a organizat trimiterea în masa, prin cooperarea americanilor creștini a sute de colete de ajutor către multe familii de creștini închiși. Am obținut în mod clandestin prin

curieri secreți, liste cu nume și adresele exacte ale unor sute de astfel de familii creștine. Autoritățile sovietice în dorința lor de valută, permiteau primirea unor astfel de colete, astfel încât taxele vamale foarte mari, de aproape 100% din valoarea mărfii, au fost plătite în dolari SUA.” Mihai Wurmbbrand.) Îți mulțumim pentru grijă!

În 1973, familia noastră s-a mutat în Kherson, Uniunea Sovietică (în prezent în Ucraina, N. Ed.) și soțul meu, Klimošenko Nikolai Stepanovici, a început să lucreze activ în biserică. La acea vreme, o biserică neînregistrată nu putea avea o casă de cult, iar credincioșii se adunau în casele oamenilor. Doi ani mai târziu, de îndată ce construcția a fost finalizată, familia noastră a furnizat o cameră mai mare în casa noastră pentru serviciul divin. Poliția secretă sovietică (KGB) întrerupea foarte des serviciul, împrăștia adunările și aplica amenzi grele celor prezenți. Odată, după o altă împrăștiere a adunării, KGB l-a căutat pe soțul meu la locul său de muncă ca să-l aresteze, dar superiorii săi au sfidat poliția și l-au ascuns printre vagoanele de cale ferată într-un mare depou feroviar. Timp de câțiva ani a continuat să slujească ca diacon în biserică și, în ciuda perturbării întâlnirilor de către poliția sovietică, a amenzilor și a confiscării casei prin ordonanță judecătorească, nu a fost arestat până în

1980. Cu puțin timp înainte de arestare, casele multor credincioși au fost răscolite, anchetatorii poliției emițând avertismente scrise de a nu părăsi orașul. Sfidând aceste persecuții, soțul meu a umplut bagajele cu fructe și legume și s-a dus tocmai până la Irkutsk, Siberia, pentru a vizita surori creștine deportate acolo de regimul sovietic și să sărbătorească Cina Domnului cu ele. După întoarcerea de acolo, s-a dus la Izmail, în regiunea Odessa, (actuala Ucraina) unde accesul era îngaduit numai cu permise speciale. Dar Domnul l-a ținut și l-a dus acolo, pentru a putea sprijini biserica locală.

Prima dată Nikolai Stepanovici a fost arestat pe 18 august 1980. În aceeași zi, un alt frate în vârstă a fost arestat - presbiterul bisericii noastre, Iuri Ivanovici Arnautov. Procesul a avut loc în septembrie, nu în sala de judecată, ci în casa de cultură a unei cooperative colective suburbane, unde Arnautov lucra înainte de arestarea sa. Sala mare era plină de membri ai tinerilor comunisti ai Komsomolului și activiști comuniști din sat. Rudelor și credincioșilor care veniseră din diferite orașe nu le-a fost permisă intrarea. După ce soțul meu a refuzat să răspundă somației curții care îi cerea să-și recunoască vinovăția, a refuzat avocatul care îi era alocat de stat și a cerut o Biblie. Uimitor, mi-a fost permis să intru în hol și să-i dau Biblia. (Apoi, o vreme, Biblia a fost cu el în celula închisorii, unde alți prizonieri au avut ocazia să o citească, dar a sfârșit confiscată mai târziu, când el a fost transferat într-un alt lagăr.) În acest proces, Nikolai Stepanovici s-a apărat singur. El s-a referit la legile lui Dumnezeu stabilite în Biblie. După apărarea sa, mulți dintre cei prezenți au spus: „De ce sunt judecați acești credincioși? Nu fac nimic rău.” Curtea comunistă l-a condamnat la 2 ani de închisoare cu regim general de detenție. Când el și Arnautov erau duși după proces, erau mulți prieteni fideli în jurul acestei săli de judecată care au aruncat flori fraților condamnați, au înconjurat chiar furgonul închisorii cântând psalmi. Acest lucru a stârnit interesul și uimirea necredincioșilor prezenți la proces. Acest lucru s-a întâmplat în prima procedură judecătorească a lui Nikolai Stepanovici. El și-a ispășit pedeapsa în închisoarea din Staraya Zburyevka din regiunea Kherson. În afară de el, au existat și alți credincioși în închisoare, în diferite perioade, până la nouă persoane. În ciuda tuturor interdicțiilor, ei au găsit ocazia să se întâlnească pentru rugăciune și părtășie. Frații Sașa Lebzak, Vasya Fenciak din Transcarpatia, un frate din Kivertsi și alții au fost în închisoare împreună cu soțul meu. Domnul a făcut posibilă stabilirea unei legături clandestine cu cei din închisoare și am putut chiar să introducem Cuvântul lui Dumnezeu fraților (care era adesea confiscat.) Uneori am reușit să transferăm bani sau mâncare. Odată, din cauza alimentației extrem de precare, prizonierii s-au revoltat, au avut loc împușcături, multă panică. Nikolai Stepanovici l-a găsit pe fratele Sașa Lebzak, un alt frate de 18 ani, s-au îmbrățișat și l-a condus departe, deoarece exista o adevărată amenințare la viața sa. Împreună au putut să se refugieze într-un loc sigur.

În general, soțului meu nu-i plăcea să vorbească despre el însuși, așa că știu puțin, mai mult de la alții. În lagăr, prizonierii îl numeau „părintele Nikolai” și era foarte respectat. În detașamentul său, toată lumea știa pe de rost cântecul creștin care el îl iubea, „Să fie, în pragul zilelor necunoscute...”. Mulți când, eliberați fiind, veneau la noi acasă pentru a ne transmite salutări de la el, ne-au cântat acest imn. După eliberare, Nikolai Stepanovici a lucrat din nou în biserică, a fost hirotonit presbiter (înainte de a fi fost diacon). În 1985, pe 21 ianuarie, a fost arestat chiar la locul de muncă. Am rămas cu 8 copii, unul, mai mic de 7 ani. L-au arestat în ianuarie, dar procesul judiciar a fost abia în mai. De această dată, procesul a avut loc în sala de adunări a unei fabrici de încălțăminte, unde soțul meu lucra înainte de arestare. Poliția i-a dat afară pe toți lucrătorii și nu au lăsat pe nimeni în sală, cu excepția mea, a fiicei celei mai mari și a celor două surori ale soțului meu. Oamenii din public (agitatori comuniști aduși de KGB) erau foarte furioși. Strigau că oamenii ca noi ar trebui uciși, spânzurați. Au fost o mulțime de articole calomnioase și negative în presă, dar Dumnezeu este apărarea noastră. După cum am descris, în primul proces, simpli oameni din mediul rural care au participat la proces nu au putut înțelege de ce au fost judecați creștinii. La cel de-al doilea proces, KGB-ul a pregătit audiența: comuniștii, ateii erau gata să ne sfășie. La acest proces, soțul a refuzat din nou avocatul dat de stat, dar nu s-a mai apărat nici singur. În loc de un cuvânt în apărarea sa, el a spus: „Dumnezeu este apărarea mea și astfel se va face voia Lui”. Mulți prieteni s-au adunat la fabrică, sperând să-l vadă pe soțul meu cel puțin când va fi scos după proces. Însă autoritățile s-au temut că va fi din nou întâmpinat cu flori și cântări și l-au scos din fabrică într-un mod ocolit: au deschis poarta din spate, care nu mai fusese folosită până atunci. Mi-au condamnat soțul la 3 ani de regim strict. El a fost încarcerat în orașul Kirovske, regiunea Donetsk (oraș din Ucraina.) KGB-ul din Kherson nu i-a dat pace acolo. I-au cerut în permanență soțul meu să devină informator KGB. Soțul a spus că durerea fizică a fost mai ușor de suportat decât aceste vizite regulate. Creștinul Valentin Naprienko (unul dintre bapțiștii ruși ajutați de misiunea noastră. Vedeți mărturiile lui și ale fratelui său din Buletinul de 1/2017) au fost închiși în aceeași zonă și, deși au fost în unități diferite și contactele între unități erau interzise, frații au reușit să se întâlnească pentru părtășie și rugăciune. El a fost transferat într-un atelier de turnătorie, unde totul îi ardea mâinile, pentru că nu i-au dat mănuși. Am încercat să-i trimit mănuși, dar autoritățile au refuzat să permită acest lucru.

Când a început „perestroika” (reformele liberale introduse la început de președintele sovietic Gorbaciov, N. Ed.) și frații din întreaga Uniune Sovietică au început să fie eliberați înaintea încheierii pedepsei, KGB nu dorea ca soțul meu să fie eliberat. ba chiar au amenințat că-l vor îneca într-un canal. KGB-ul ne-a hărțuit în multe feluri, ne-au lăsat fără căldură timp de 6 luni confiscându-ne canistrele cu gaz. După eliberarea soțului meu, întreaga

familie a mers la comitetul executiv al orașului pentru a le recupera. Doar în timp, totul ne-a fost până la urmă înapoi. Al doilea termen a șubrezi foarte mult sănătatea soțului meu. Încă din tinerețe, a avut dureri puternice la picioare, iar închisoarea a fost o perioadă foarte grea, deoarece nu a existat nici un tratament și a trebuit să îndure totul. Pe 3 septembrie 1988, seara, Domnul l-a rechemat pe soțul meu la El. El a trecut liniștit la Domnul. Nikolai Stepanovici a rămas credincios și a mers la locuința veșnică, la Domnul*. El a avut dorința de a ajunge repede la Domnul, iar Domnul i-a îndeplinit dorința și l-a dus la El la vârsta de 50 de ani. Până în ultimele zile ale vieții sale, KGB nu l-a lăsat în pace. În ajunul morții sale, KGB-ul a venit să-i verifice starea, iar a doua zi, când era deja întins în sicriu, KGB a venit din nou pentru a se asigura că a murit. Ofițerii KGB au fost de asemenea prezenți în timpul înmormântării, deși serviciile nu au fost tulburate. La fel, ne-au însoțit și au urmărit totul, pentru că la înmormântare au fost prezenți o mulțime de pastori și credincioși din diferite orașe ale fostei Uniuni Sovietice, precum și de fiicele mele, care la acea vreme lucrau ilegal în editura clandestină Khrestianin (Creștinul.) Nikolai Stepanovici a iubit sincer pe Domnul, nu s-a îngrijorat niciodată, a avut încredere în toate în Domnul, a avut încredere numai în El. „Domnul va asigura totul”, „fără voia lui Dumnezeu, nu se va întâmpla nimic”, a spus întotdeauna că slujirea lui Dumnezeu a fost prima sa datorie. Era iubit în biserică, mai ales de tineret. A participat mereu la conversațiile tineretului. Soțul meu era foarte modest, așa că nu pot spune multe despre slujirea lui. Nu i-a plăcut niciodată să vorbească despre el însuși, deși a participat la alte biserici, a mângâiat, a instruit și a vorbit mult, pentru că în acei ani erau foarte puțini slujitori, dar a încercat să nu vorbească despre lucrarea sa nicăieri, nu a dorit nicio laudă, nicio glorie, toată gloria aparținea numai lui Dumnezeu. Iar el, ca slujitor al lui Dumnezeu, a făcut modest ceea ce trebuia să facă. Acum am 83 de ani, locuiesc cu copiii mei. În urmă cu șase luni, am suferit un accident vascular cerebral, dar, mulțumesc Domnului, pot să umbl cu un baston, să citesc, să mă rog și să-i mulțumesc Domnului pentru harul și mila Sa. De-a lungul anilor, s-au întâmplat multe, multe s-au uitat, dar Dumnezeu scrie o carte în care rămâne totul. Slăvit să fie Dumnezeu pentru lucrarea voastră, pentru ajutorul vostru. Domnul să vă răsplătească și să vă păstreze pentru a fi credincioși Lui, ca și rudele noastre care au plecat în eternitate! Cu Dumnezeu, sora Vera. ”

* Misiunea continuă să trimită ajutor soției.

Creștini ajutați cu darurile voastre

Tată cu Unsprezece Copii a Suferit pentru Credință 7 Ani în Închisori Sovietice

Sora Nina cu soțul* (decedat)
Vitaliy Nikolaevici Bosco

Nina Bosco a scris: „Soțul meu, Vitaliy Nikolaevici, a fost judecat de două ori de instanțele comuniste pentru că a crezut în Dumnezeu. Prima dată, ca tânăr de 19 ani, a fost luat în armata sovietică. Deoarece a refuzat să depună jurământul ateu, l-au amenințat, dar el n-a cedat și după 4 luni, tribunalul militar comunist l-a condamnat la patru ani de închisoare. A sfârșit acest prim termen de 4 ani în 1973.

Ne-am căsătorit în 1974, la biserica unde el era îndrumător de tineret. Biserica noastră ținea adunările în casele credincioșilor. Poliția sovietică (KGB) întrerupea violent serviciile noastre și amenda pe toți credincioșii participanți. În sezonul cald ne adunam în păduri, dar chiar și acolo, eram descoperiți de KGB, dispersați și

amendați. Soțul meu a fost hirotonit ca evanghelist cu normă întreagă în 1982. Și-a continuat lucrarea creștină și și-a urmat neobosit chemarea. A fost amendat de nenumărate ori. A fost arestat în 1985 în fabrica unde lucra ca lăcătuș, poliția l-a adus acasă, a percheziționat casa (il așteptam pe al optulea copil) apoi a fost luat de KGB. A fost judecat în centrul regional al orașului Luțk și condamnat din nou la 3 ani de închisoare comunistă cu regim strict.

El și-a îndeplinit pedeapsa la doar 60 km de noi. În închisoare a continuat să nu-i fie frică să depună mărturie despre credința sa. Ei se adunau, citeau Cuvântul lui Dumnezeu, se rugau. Odată,

spre sfârșitul condamnării, au apărut turnători care proveneau de la KGB, dar am fost informați despre acest lucru și am încercat să nu dezvăluim nimic. Datorită amnistiei generale (sub președintele Gorbaciov), el a fost eliberat din închisoare într-o vineri, când mai avea de ispășit doar 38 de zile. Credincioșii din biserica noastră s-au adunat la noi acasă, a început o slujire plină de bucurie, dar chiar și atunci, KGB-ul a împrăștiat întâlnirea și ne-a amendat.

Când persecuția a încetat (după reforma „perestroika” din fosta Uniune Sovietică, N. Ed.), soțul meu, Vitaly Nikolayevici a continuat să lucreze în biserică, călătorind constant în mașini ieftine. Prietenii din Germania l-au invitat să vină în străinătate, au vrut să-i dea o mașină, dar acesta a refuzat. A trăit foarte modest. Vorbesc adesea despre asta cu copiii mei.

După o astfel de întâlnire misionară, el s-a îmbolnăvit foarte rău, a fost la pat timp de doi ani. Când a plecat din această viață, a lăsat pentru toți un bun exemplu de fidelitate față de Dumnezeu. Avem 11 copii. Un fiu a murit la vârsta de 20 de ani. Mi-a fost greu fără soț să crească copiii mai mici. M-am rugat mult pentru ei, am postit. Dumnezeu a avut milă și toți copiii sunt membri ai bisericii. În prezent sunt bolnavă de cancer. Dumnezeu să vă binecuvânteze, dragi prieteni, în dorința voastră bună și lucrarea pentru El. Cu dragoste, sora Nina Bosco.”

* Misiunea continuă să trimită ajutor soției.

Alături, o mostră doar dintr-o lungă listă pe care misiunea noastră a reușit să o elaboreze, cu peste 480 de bătrâni creștini baptiști care au suferit în închisori pentru credința lor în fosta Uniune Sovietică. Pedepsa cu închisoarea a fost de la 2 ani până la 18 ani de închisoare. Dacă ar fi adunați, anii de condamnare la închisoare arătați în tabelul nostru prescurtat, ar însemna cel mai probabil până la peste 2000 de ani de închisoare. Cea de-a patra coloană indică anul nașterii și a cincea, țara de reședință actuală (cum ar fi Ucraina, Rusia, Kazahstan, Belarus etc.). Încercăm să obținem adrese exacte, astfel încât să putem trimite ajutor încurajator celor încă în viață. Am putut trimite în mod repetat ajutor la aproximativ 120 de astfel de creștini vârstnici vorbitori de limbă rusă și la peste 110 vorbitori de alte limbi. Multe dintre mărturiile lor* le puteți citi în buletinul nostru lunar.

*Mărturiile disponibile pe internet la <http://www.misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro> (în “legăturile” spre buletinele lunare, afișate în coloana a treia.)

409	Власенко	Валентин	Медведявич	1958	Украина
410	Вольф	Андрей	Корнеевич	1958	Казакстан
411	Курани	АЛЕКСЕЙ	ЯКОВЛЕВИЧ	1958	Россия
412	Левен	НИКОЛАЙ	ВИКТОРОВИЧ	1958	Казакстан
413	Романко	Владимир	Николаевич	1958	Украина
414	Тиссен	Давид	Давидович	1958	Россия
415	ТУРКЕВИЧ	Василий	Тарасович	1959	Украина
416	Барков	Степан	Павлович	1959	Украина
417	ДРМСВЯННИКОВ	АЛЕНСАНДР	АЛЕНСАНДРОВИЧ	1959	Россия
418	СКВОРЦОВА	ЛЮБОВЬ	НИКОЛАЕВНА	1959	Россия
419	Варавин	Виталий	Федотович	1959	Россия
420	Дубицкий	СЕРГЕЙ	АДАМОВИЧ	1959	Россия
421	Лещенко	Борис	Владимирович	1959	Украина
422	Ташенко	ИВАН	ИВАНОВИЧ	1959	Казакстан
423	МАРЧЕНКО	Станислав	Павлович	1960	Украина
424	Донченко	Александр	Максимович	1960	Украина
425	Опавков	Венямин	Александрович (Валерианов)	1960	Узбекистан
426	Савинко	Михаил	Михайлович	1960	Эстония
427	Федеева (ШВЕЦОВА)	ДИНА	ВЛАДИМИРОВНА	1961	Алания
428	ШВЕЦОВА	АННА	ВЛАДИМИРОВНА	1962	Алания
429	Богодирков	Александр	Валерьевич	1962	Эстония
430	Миников	Павел	Дмитриевич	1962	Эстония

Mostră din lista de 480 de creștini închiși pentru credință în fosta Uniune Sovietică

**Misiunea Creștina Richard Wurmbrand este o asociație non-profit, definitivă prin hotărârea Judecătorei Sectorului 6 din 05.12.2018 în dosarul 20153/303/2018, înscrisă în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor la numărul 108 din 11.12.2015. Daruri pentru această lucrare misionară creștină se pot trimite la: Banca Comercială Română, Cod Swift: RNCBROBU: Conturi IBAN:
RON: RO27RNCB0068149171380001,
US Dollar:RO97RNCB0068149171380002,
EURO: RO43RNCB0068149171380004**